

39/3/A/2009

POSTANOWIENIE
z dnia 26 marca 2009 r.
Sygn. akt SK 6/09

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Andrzej Rzepliński – przewodniczący
Zbigniew Cieślak
Maria Gintowt-Jankowicz
Mirosław Granat
Marek Mazurkiewicz – sprawozdawca,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 marca 2009 r., wniosku spółki „4G Polska” sp. z o.o. z siedzibą w Lubiczu, o wstrzymanie wykonania wyroku z dnia 12 kwietnia 2006 r. Sądu Rejonowego w Koninie V Wydział Gospodarczy (sygn. akt V GC 593/05), złożonego w związku ze skargą konstytucyjną o zbadanie zgodności: art. 479²² ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) w zakresie ograniczającym przesłanki do wznowienia postępowania w sprawach gospodarczych do upływu dwóch lat od uprawomocnienia się wyroku, przy jedynej możliwości przekroczenia tego okresu przy braku możliwości działania przez stronę lub nienależytą jej reprezentację, z art. 190 ust. 4 w związku z art. 2, art. 32 ust. 1, art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

I

W skardze konstytucyjnej z 19 listopada 2008 r. skarżąca wniosła o wstrzymanie wykonania wyroku z 12 kwietnia 2006 r. Sądu Rejonowego w Koninie V Wydział Gospodarczy (sygn. akt V GC 593/05), od którego apelację, jako nienależycie opłaconą, odrzucił Sąd Okręgowy w Poznaniu, postanowieniem z 30 czerwca 2006 r., sygn. akt X Ga 122/06. Zażalenie na to postanowienie również zostało odrzucone.

Wniosku o wydanie postanowienia tymczasowego skarżąca nie uzasadniła.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, ze zm.; dalej: ustawa o TK) postanowienie tymczasowe o zawieszeniu lub wstrzymaniu wykonania wyroku, decyzji lub innego orzeczenia w sprawie, której skarga dotyczy, może zostać wydane, jeżeli wykonanie tego orzeczenia mogłoby spowodować skutki nieodwracalne, wiążące się z dużym

uszczerbkiem dla skarżącego lub gdy przemawia za tym ważny interes publiczny albo inny ważny interes skarżącego.

2. Postanowienie tymczasowe jest instytucją związaną ściśle ze skargą konstytucyjną. Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że skoro skarga konstytucyjna jest środkiem ochrony praw i wolności o charakterze subsydiarnym i nadzwyczajnym, to taki charakter nadany został tym bardziej postanowieniu tymczasowemu. Dlatego też środek ten na etapie poprzedzającym merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy powinien być wykorzystywany jedynie wyjątkowo (por. postanowienie z 26 września 2001 r., sygn. SK 28/01, OTK ZU nr 1/A/2002, poz. 7 oraz postanowienie z 5 maja 2004 r., sygn. SK 26/04, OTK ZU nr 5/A/2004, poz. 50).

Wydając postanowienie tymczasowe, TK wychodzi poza granice swojej właściwości, ingeruje bezpośrednio w postępowanie sądowe lub egzekucyjne (por. M. Masternak-Kubiak, *Procedura postępowania w sprawie skargi konstytucyjnej*, [w:] *Skarga konstytucyjna*, red. J. Trzciniński, Warszawa 2000, s. 183). Postanowienie tymczasowe ma charakter prewencyjny i łączy się z dwoistym charakterem skargi konstytucyjnej: 1) jako środka ochrony praw i wolności oraz 2) jako środka do wszczęcia postępowania o uchylenie niekonstytucyjnego aktu prawnego (por. B. Szmulik, *Skarga konstytucyjna. Polski model na tle porównawczym*, Warszawa 2006, s. 221). Rozstrzygnięcie w sprawie wydania postanowienia tymczasowego jest rozstrzygnięciem formalnym, akcesoryjnym o ograniczonym zasięgu czasowym.

Określone ustawowo przesłanki wydania postanowienia tymczasowego ze względu na wyjątkowy charakter tego środka prawnego muszą być interpretowane ściśle.

3. Okoliczności sprawy będącej przedmiotem rozstrzygnięcia Trybunału nie dają podstawy do skorzystania z możliwości przewidzianej w art. 50 ust. 1 ustawy o TK.

W swym wniosku, zamieszczonym na stronie 8 skargi konstytucyjnej, skarżąca nie podniosła żadnych argumentów, które jej wniosek uprawdopodobniłyby co do ryzyka spowodowania skutków nieodwracalnych bądź wiążących się z dużym uszczerbkiem dla skarżącej. Dodatkowym argumentem przeciwko wnioskowi skarżącej spółki jest fakt, iż prawomocny wyrok, którego wykonanie miałyby zostać wstrzymane, zapadł 3 lata wcześniej i domniemywać należy, wobec braku argumentów przeciwnych, że do tej pory nie wywołał skutków, o których stanowi art. 50 ust. 1 ustawy o TK.

W tym stanie rzeczy nie występują ustawowe przesłanki umożliwiające wydanie postanowienia tymczasowego.

Wobec powyższego Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.